

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2019/797

2019 m. gegužės 17 d.

dėl ribojamųjų priemonių, skirtų kovai su Sąjungai ar jos valstybėms narėms gresiančiais kibernetiniais išpuoliais

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2017 m. birželio 19 d. Taryba susitarė dėl išvadų dėl bendro diplomatinio atsako į kibernetinę kenkimo veiklą sistemos (toliau – kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinys), kuriose Taryba pareiškė susirūpinimą dėl padidėjusio valstybinių ir nevalstybinių subjektų gebėjimo ir noro siekti savo tikslų vykdant įvairios aprėpties, masto, trukmės, intensyvumo, sudėtingumo, rafinuotumo ir poveikio kibernetinę kenkimo veiklą ir patvirtino, kad reikia vis labiau saugoti Sąjungos, jos valstybių narių ir piliečių integralumą ir saugumą nuo kibernetinių grėsmių ir kibernetinės kenkimo veiklos;
- (2) Taryba pabrėžė, kad aiškiai parodytus galimas bendro diplomatinio Sąjungos atsako į tokią kibernetinę kenkimo veiklą pasekmes daroma įtaka galimų agresorių kibernetinėje erdvėje elgesiui, taip stiprinant Sąjungos ir jos valstybių narių saugumą. Taryba taip pat patvirtino, kad bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) priemonės, prirėkus įskaitant ribojamąsias priemones, priimtas pagal atitinkamas Sutarčių nuostatas, yra tinkamos bendrai diplomatinio Sąjungos atsako į kibernetinę kenkimo veiklą sistemai siekiant skatinti bendradarbiavimą, padėti mažinti trumpalaikes ir vidutinės trukmės grėsmes ir daryti įtaką potencialių agresorių elgesiui ilgoju laikotarpiu;
- (3) 2017 m. spalio 11 d. Politikos ir saugumo komitetas patvirtino kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinio įgyvendinimo gaires. Šiose įgyvendinimo gairėse nurodomos penkios kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinio priemonių kategorijos, įskaitant ribojamąsias priemones, ir tų priemonių panaudojimo procesas;
- (4) 2018 m. balandžio 16 d. Tarybos išvadose dėl kibernetinės kenkimo veiklos buvo griežtai pasmerktas piktavališkas informacinių ir ryšių technologijų (IRT) naudojimas ir pabrėžta, kad IRT naudojimas piktavališkiems tikslams yra nepriimtinas, nes daro žalą stabilumui, saugumui ir interneto teikiamai naudai bei IRT naudojimui. Taryba priminė, kad Kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkiniu prisidedama prie konfliktų prevencijos, bendradarbiavimo ir stabilumo kibernetinėje erdvėje nustatant priemones BUSP srityje, įskaitant ribojamąsias priemones, kurias galima naudoti siekiant užkirsti kelią kibernetinei kenkimo veiklai ir į ją reaguoti. Ji pareiškė, kad Sąjunga ir toliau griežtai laikysis nuomonės, kad kibernetinei erdvei yra taikytina galiojanti tarptautinė teisė, ir pabrėžė, kad pagarba tarptautinei teisei, visų pirma Jungtinių Tautų chartijai, yra itin svarbi siekiant išlaikyti taiką ir stabilumą. Taryba taip pat pabrėžė, kad valstybės negali naudotis atstovais, kad naudodamosi IRT vykdytų tarptautiniu mastu neteisėtus veiksmus, ir turėtų siekti užtikrinti, kad nevalstybiniai subjektai nesinaudotų jų teritorija tokiems veiksams vykdyti, kaip nurodyta Jungtinių Tautų Vyriausybių ekspertų grupės 2015 m. ataskaitoje dėl pokyčių informacijos ir telekomunikacijų srityje tarptautinio saugumo kontekste;
- (5) 2018 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Taryba priėmė išvadas, kuriose pabrėžė, kad būtina stiprinti kovos su iš už Sąjungos ribų ateinančiomis grėsmėmis kibernetiniam saugumui pajėgumus. Europos Vadovų Taryba paprašė institucijų ir valstybių narių įgyvendinti 2018 m. birželio 13 d. bendrame Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikate „Atsparumo didinimas ir kovos su hibridinėmis grėsmėmis pajėgumų plėtra“ nurodytas priemones, įskaitant praktinį kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinio naudojimą;
- (6) 2018 m. spalio 18 d. Europos Vadovų priėmė išvadas, kuriose, atsižvelgdama į 2017 m. birželio 19 d. Tarybos išvadas, paragino daryti pažangą darbe, susijusiame su pajėgumais reaguoti į kibernetinius išpuolius ir nuo jų atgrasyti, taikant Sąjungos ribojamąsias priemones;

- (7) šiame kontekste šiuo sprendimu nustatoma tikslinių ribojamųjų priemonių sistema, kuria siekiama užkirsti kelią reikšmingą poveikį darantiems kibernetiniams išpuoliams, dėl kurių kyla išorinė grėsmė Sąjungos arba jos valstybių narių saugumui, ir reaguoti į juos. Jei tai laikoma reikalinga, kad būtų pasiekti BUSP tikslai, išdėstyti atitinkamose Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnio nuostatose, šiuo sprendimu taip pat leidžiama ribojamąsias priemones taikyti reaguojant į kibernetinius išpuolius, darančius reikšmingą poveikį trečiosioms valstybėms ar tarptautinėms organizacijoms;
- (8) siekiant užtikrinti tikslinių ribojamųjų priemonių prevencinį ir atgrasomąjį poveikį, jomis daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama į šio sprendimo taikymo sritį patenkantiems sąmoningai vykdomiems kibernetiniams išpuoliams;
- (9) tikslinės ribojamosios priemonės turėtų būti atskirtos nuo atsakomybės už kibernetinius išpuolius priskyrimo trečiajai valstybei. Tikslinių ribojamųjų priemonių taikymas neprilygsta tokiam priskyrimui, kuris yra suverenus politinis sprendimas, priimamas kiekvienu atveju individualiai. Kiekviena valstybė narė yra laisva pati spręsti dėl kibernetinių išpuolių priskyrimo trečiajai valstybei;
- (10) tam tikroms priemonėms įgyvendinti reikia tolesnių Sąjungos veiksmų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Šis sprendimas taikomas reikšmingą poveikį darantiems kibernetiniams išpuoliams (įskaitant pasikėsinimus įvykdyti reikšmingą poveikį darančius kibernetinius išpuolius), dėl kurių kyla išorinė grėsmė Sąjungos arba jos valstybių narių saugumui.
2. Kibernetiniai išpuoliai, dėl kurių kyla išorinė grėsmė, apima išpuolius:
 - a) kurių kilmė arba vykdymo vieta yra už Sąjungos ribų;
 - b) kurių metu naudojama infrastruktūra už Sąjungos ribų;
 - c) kuriuos vykdo fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar įstaiga, įsteigti arba veikiantys už Sąjungos ribų;
 - d) kurie yra vykdomi remiant, vadovaujant arba kontroliuojant fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar įstaigai, įsteigtiems arba veikiantiems už Sąjungos ribų.
3. Šiuo tikslu kibernetiniai išpuoliai – tai veiksmai, susiję su vienu ar keliais iš šių aspektų:
 - a) prieiga prie informacinių sistemų;
 - b) įsikišimu į informacinę sistemą;
 - c) įsikišimu į duomenis, arba
 - d) duomenų perėmimu,kai tokie veiksmai vykdomi neturint tinkamo sistemos arba duomenų arba jų dalies savininko arba kitų teisių turėtojo leidimo arba nėra leidžiami pagal Sąjungos arba atitinkamos valstybės narės teisę.
4. Kibernetiniai išpuoliai, dėl kurių kyla grėsmė valstybėms narėms, apima išpuolius, kuriais daromas poveikis informacinėms sistemoms, susijusioms, be kita ko, su:
 - a) ypatingos svarbos infrastruktūros objektais, įskaitant jūrinius kabelius ir objektus, paleistus į kosminę erdvę, kurie yra būtini siekiant palaikyti itin svarbias visuomenės funkcijas arba žmonių sveikatai, saugai, saugumui ir ekonominei arba socialinei gerovei;
 - b) paslaugomis, kurios būtinos siekiant palaikyti itin svarbią socialinę ir (arba) ekonominę veiklą, visų pirma energetikos (elektros, naftos ir dujų), transporto (oro susisiekimo, geležinkelių, vandens ir sausumos kelių), bankininkystės, finansų rinkų infrastruktūros, sveikatos (sveikatos priežiūros paslaugų, ligoninių ir privačių klinikų), geriamojo vandens tiekimo ir paskirstymo, skaitmeninės infrastruktūros sektoriuose ir kituose sektoriuose, kurie yra itin svarbūs atitinkamai valstybei narei;
 - c) ypatingos svarbos valstybės funkcijomis, visų pirma gynybos, valdymo ir institucijų veikimo srityse, įskaitant rinkimus arba balsavimo procesą, ekonominės ir civilinės infrastruktūros veikimą, vidaus saugumą ir išorės santykius, įskaitant palaikomus per diplomatinės misijas;
 - d) įslaptintos informacijos saugojimu arba tvarkymu, arba
 - e) vyriausybės reagavimo į nelaimės tarnybomis.

5. Kibernetiniai išpuoliai, dėl kurių kyla grėsmė Sąjungai, apima išpuolius prieš jos institucijas, įstaigas, organus ir agentūras, jos delegacijas trečiosiose valstybėse arba tarptautinėse organizacijose, jos bendrosios saugumo ir gynybos politikos (BSGP) operacijas ir misijas ir jos specialiuosius įgaliotinius.

6. Jei tai laikoma reikalinga, kad būtų pasiekti BUSP tikslai, išdėstyti atitinkamose Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnio nuostatose, šiuo sprendimu taip pat leidžiama ribojamąsias priemones taikyti reaguojant į kibernetinius išpuolius, darančius reikšmingą poveikį trečiosioms valstybėms ar tarptautinėms organizacijoms.

2 straipsnis

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) informacinės sistemos – prietaisas arba tarpusavyje sujungtų ar susijusių prietaisų grupė, iš kurių vienas arba daugiau pagal programą vykdo automatinį skaitmeninių duomenų tvarkymą, taip pat skaitmeniniai duomenys, saugomi, tvarkomi, išrenkami arba perduodami to prietaiso ar grupės prietaisų jo ar jų eksploatacijos, naudojimo, apsaugos ir priežiūros tikslais;
- b) įsikišimas į informacinę sistemą – kliudymas informacinės sistemos veikimui arba jo pertraukimas įvedant skaitmeninius duomenis, perduodant, sugadinant, ištrinant tokius duomenis, pakenkiant jiems, juos pakeičiant ar pašalinant arba padarant tokius duomenis neprieinamais; tai taip pat apima duomenų, lėšų, ekonominių išteklių ar intelektinės nuosavybės vagystę;
- c) įsikišimas į duomenis – informacinėje sistemoje esančių skaitmeninių duomenų ištrynimasis, sugadinimas, pakenkimas jiems, pakeitimas ar pašalinimas arba tokių duomenų padarymas neprieinamais;
- d) duomenų perėmimas – į informacinę sistemą, iš jos ar joje ne viešai perduodamų skaitmeninių duomenų, įskaitant informacinės sistemos elektromagnetinę spinduliuotę, kuria perduodami tokie duomenys, perėmimas techninėmis priemonėmis.

3 straipsnis

Veiksniai, lemiantys, ar kibernetinis išpuolis daro 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą reikšmingą poveikį, apima:

- a) kibernetinio išpuolio mastą, intensyvumą, poveikį arba juo padaryto ardomojo poveikio sunkumą, be kita ko, ekonominei ir visuomeninei veiklai, esminėms paslaugoms, esminėms valstybės funkcijoms, viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui;
- b) poveikį pajutusius fizinių ar juridinių asmenų, subjektų ar įstaigų skaičių;
- c) susijusių valstybių narių skaičių;
- d) padarytą ekonominę žalą, pavyzdžiui, didelio masto lėšų, ekonominių išteklių arba intelektinės nuosavybės vagystę;
- e) vykdytojo gautą ekonominę naudą sau arba kitiems;
- f) pavogtų duomenų kiekį arba pobūdį arba duomenų pažeidimų mastą, arba
- g) komerciškai jautrių duomenų, prie kurių gauta prieiga, pobūdį.

4 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad į jų teritorijas atvykti arba vykti per jas tranzitu negalėtų fiziniai asmenys:

- a) atsakingi už kibernetinius išpuolius arba mėginimus įvykdyti kibernetinius išpuolius;
- b) teikiantys finansinę, techninę ar materialinę paramą arba kitaip susiję su kibernetiniais išpuoliais arba pasikėsinimais įvykdyti kibernetinius išpuolius, įskaitant planavimą, rengimą, dalyvavimą, vadovavimą, pagalbos teikimą, skatinimą, sąlygų sudarymą, veiksmais arba neveikimu;
- c) susiję su a ir b punktuose nurodytais fiziniais asmenimis.

2. 1 dalis neįpareigoja valstybių narių neleisti jų pačių piliečiams atvykti į jų teritorijas.

3. 1 dalis nedaro poveikio tiems atvejams, kai valstybė narė privalo laikytis įsipareigojimo pagal tarptautinę teisę, būtent:
- kaip tarptautinės tarpvyriausybines organizacijos priimančioji šalis;
 - kaip Jungtinių Tautų rengiamos ar globojamos tarptautinės konferencijos priimančioji šalis;
 - pagal daugiašalį susitarimą dėl privilegijų ir imunitetų suteikimo, arba
 - pagal 1929 m. Šventojo Sosto (Vatikano Miesto Valstybės) ir Italijos Taikinimo sutartį (Laterano pakta).
4. Laikoma, kad 3 dalis taikoma ir tais atvejais, kai valstybė narė yra Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) priimančioji šalis.
5. Taryba tinkamai informuojama apie visus atvejus, kai valstybė narė leidžia taikyti išimtį pagal 3 arba 4 dalį.
6. Valstybės narės gali leisti taikyti 1 dalyje nustatytų priemonių išimtis, kai kelionė yra pateisinama dėl skubaus humanitarinio poreikio arba dėl dalyvavimo tarpvyriausybiniuose susitikimuose arba susitikimuose, kuriuos remia ar kurių priimančioji šalis yra Sąjunga arba kurių priimančioji šalis yra ESBO pirmininkaujanti valstybė narė, kuriuose vyksta politinis dialogas, kuriuo tiesiogiai padedama siekti ribojamųjų priemonių politikos tikslų, įskaitant saugumą ir stabilumą kibernetinėje erdvėje.
7. Valstybės narės taip pat gali leisti taikyti pagal 1 dalį nustatytų priemonių išimtis, kai atvykimas ar vykimas tranzitu yra būtinas teismo proceso vykdymui.
8. Valstybė narė, ketinanti leisti taikyti 6 arba 7 dalyje nurodytas išimtis, apie tai raštu praneša Tarybai. Laikoma, kad išimtį taikyti leidžiama, jeigu per dvi darbo dienas nuo pranešimo apie siūlomą išimtį gavimo vienas ar keli Tarybos nariai raštu nepareiškia prieštaravimo. Jei vienas ar keli Tarybos nariai pareiškia prieštaravimą, Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti leisti taikyti siūlomą išimtį.
9. Tais atvejais, kai pagal 3, 4, 6, 7 ar 8 dalį valstybė narė leidžia priede išvardytiems asmenims atvykti į savo teritoriją arba vykti per ją tranzitu, leidimas galioja griežtai tik tuo tikslu, kuriam jis buvo suteiktas, ir tik tiems asmenims, kurių atžvilgiu jis tiesiogiai suteiktas.

5 straipsnis

1. Įšaldomos visos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kurie priklauso, kuriuos nuosavybės teise turi, valdo ar kontroliuoja fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai arba organizacijos:
- atsakingi už kibernetinius išpuolius arba mėginimus įvykdyti kibernetinius išpuolius;
 - teikiantys finansinę, techninę ar materialinę paramą arba kitaip susiję su kibernetiniais išpuoliais arba pasikėsimais įvykdyti kibernetinius išpuolius, įskaitant planavimą, rengimą, dalyvavimą, vadovavimą, pagalbos teikimą, skatinimą, sąlygų sudarymą, veiksmams arba neveikimui;
 - susiję su a ir b punktuose nurodytais fiziniais ar juridiniais asmenimis, subjektais arba organizacijomis.
2. Priede išvardytiems fiziniams arba juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms arba jų naudai nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nesudaroma galimybė naudotis jokiais lėšomis ar ekonominiais ištekliais.
3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų arba ekonominių išteklių išaldymą arba leisti jais naudotis tokiomis sąlygomis, kurios, jų nuomone, yra tinkamos, nustačiusios, kad atitinkamos lėšos ar ekonominiai ištekliai yra:
- reikalingi priede išvardytų fizinių asmenų ir nuo tokių fizinių asmenų priklausomų šeimos narių pagrindiniams poreikiams, įskaitant mokėjimus už maisto produktus, nuomą arba hipoteką, vaistus ir medicininių gydymą, mokesčius, draudimo įmokas ir komunalines paslaugas, tenkinti;
 - skirti tik pagrįstiems profesiniams mokesčiams sumokėti ar patirtoms išlaidoms, susijusioms su teisinių paslaugų teikimu, kompensuoti;

- c) skirti tik mokesčiams arba aptarnavimo mokesčiams už kasdienį išaldytų lėšų arba ekonominių išteklių laikymą ar tvarkymą sumokėti;
- d) reikalingi ypatingoms išlaidoms, jei atitinkama kompetentinga institucija kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai bent prieš dvi savaites iki leidimo suteikimo yra pranešusi priežastis, dėl kurių, jos nuomone, konkretus leidimas turėtų būti suteiktas, arba
- e) mokėtini į diplomatinės ar konsulinės atstovybės arba tarptautinės organizacijos, kuri pagal tarptautinę teisę naudojami imunitetais, sąskaitą arba iš jos, tiek, kiek tie mokėjimai skirti naudoti oficialiais diplomatinės arba konsulinės atstovybės arba tarptautinės organizacijos tikslais.

Atitinkama valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie bet kokius pagal šią dalį suteiktus leidimus.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų ar ekonominių išteklių išaldymą, jei laikomasi šių sąlygų:

- a) lėšoms ar ekonominiams ištekliams taikomas arbitražo sprendimas, priimtas prieš tą dieną, kurią 1 dalyje nurodytas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija buvo įtraukti į priede pateiktą sąrašą, arba Sąjungoje priimtas teisminės institucijos ar administracinis sprendimas, arba atitinkamoje valstybėje narėje vykdytinas teisminės institucijos sprendimas, priimtas iki tos dienos arba po jos;
- b) lėšos ar ekonominiai ištekliai bus naudojami tik reikalavimams, kurių vykdymas užtikrintas tokiu sprendimu arba kurie pripažinti teisėtais tokiu sprendimu, tenkinti, laikantis taikomais įstatymais ir kitais teisės aktais, kuriais reglamentuojamos tokie reikalavimai turinčių asmenų teisės, nustatytų ribų;
- c) sprendimas nėra į priede pateiktą sąrašą įtraukto fizinio ar juridinio asmens, subjekto ar organizacijos naudai, ir
- d) sprendimo pripažinimas neprieštarauja atitinkamos valstybės narės viešajai tvarkai.

Atitinkama valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie bet kokius pagal šią dalį suteiktus leidimus.

5. 1 dalis nekliudo tam, kad į priede pateiktą sąrašą įtrauktas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija sumokėtų mokėtiną sumą pagal sutartį, sudarytą iki to fizinio ar juridinio asmens, subjekto ar organizacijos įtraukimo į tą sąrašą, jei atitinkama valstybė narė nustatė, kad mokėjimo tiesiogiai ar netiesiogiai negauna 1 dalyje nurodytas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija.

6. 2 dalis netaikoma, kai išaldytos sąskaitos papildomos:

- a) palūkanomis arba kitomis dėl šių sąskaitų atsirandančiomis pajamomis;
- b) mokėjimais pagal sutartis, susitarimus ar prievoles, kurios buvo sudarytos arba nustatyti anksčiau nei tą dieną, kurią toms sąskaitoms pradėtos taikyti 1 ir 2 dalyse numatytos priemonės, arba
- c) mokėjimais pagal teisminių institucijų, administracinius arba arbitražo sprendimus, priimtus Sąjungoje arba vykdytinus atitinkamoje valstybėje narėje,

su sąlyga, kad tokioms palūkanoms, kitoms pajamoms ir mokėjimams yra toliau taikomos 1 dalyje numatytos priemonės.

6 straipsnis

1. Valstybės narės arba Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu Taryba vienbalsiai sudaro priede pateikiamą sąrašą ir jį iš dalies keičia.

2. Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba viešai paskelbdama pranešimą, atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai praneša 1 dalyje nurodytą sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, suteikdama tam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai galimybę pateikti pastabų.

3. Jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri 1 dalyje nurodytą sprendimą ir atitinkamai informuoja atitinkamą fizinį ar juridinį asmenį, subjektą ar organizaciją.

7 straipsnis

1. Priede nurodomos 4 ir 5 straipsniuose nurodytų fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų įtraukimo į sąrašą priežastys.
2. Priede pateikiama informacija, jei jos turima, būtina atitinkamų fizinių ar juridinių asmenų tapatybei nustatyti ir subjektams ar įstaigoms identifikuoti. Tokia apie fizinius asmenis teikiama informacija gali apimti: vardą ir pavardę ir slapyvardžius; gimimo datą ir vietą; pilietybę; paso bei asmens tapatybės kortelės numerius; lytį; adresą, jei žinomas; ir pareigas arba profesiją. Tokia apie juridinius asmenis, subjektus ar įstaigas teikiama informacija gali apimti pavadinimą, registracijos vietą ir datą, registracijos numerį ir veiklos vykdymo vietą.

8 straipsnis

Netenkinami jokie su sutartimi arba sandoriu, kurių vykdymui tiesioginį arba netiesioginį, visapusišką arba dalinį poveikį turėjo šiuo sprendimu nustatytos priemonės, susiję reikalavimai, įskaitant reikalavimus dėl žalos atlyginimo arba kitus šios rūšies reikalavimus, pavyzdžiui, reikalavimai dėl kompensacijos ar dėl garantijos suteikimo, visų pirma reikalavimai pratęsti arba apmokėti obligaciją, garantiją ar žalos atlyginimo išipareigojimą, ypač finansinę garantiją ar finansinį žalos atlyginimo išipareigojimą, nepriklausomai nuo jų formos, kuriuos pateikė:

- a) į priede pateiktą sąrašą įtraukti fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos;
- b) fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, veikiančys per bet kurį a punkte nurodytą fizinį ar juridinį asmenį, subjektą ar organizaciją arba jų vardu.

9 straipsnis

Siekiant, kad šiame sprendime nustatytų priemonių poveikis būtų kuo didesnis, Sąjunga skatina trečiąsias valstybes patvirtinti ribojamąsias priemones, panašias į nustatytąsias šiame sprendime.

10 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2020 m. gegužės 18 d. ir nuolat peržiūrimas. Jis atnaujinamas arba atitinkamai iš dalies keičiamas, jei Taryba mano, kad jo tikslai nepasiekti.

11 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2019 m. gegužės 17 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E.O. TEODOROVICI

PRIEDAS

4 ir 5 straipsniuose nurodytų fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašas

[...]
